

de seneste årtier, så ser man, at højre og venstre side, eller hvad man nu vil kalde dem, med en næsten forbløffende stabilitet har været lige store. Der har så sandelig været bevægelser i dansk politik i de seneste årtier, men de store forandringer er sket på hver side af midten.

Ind i den fremtid, som ikke ligger alt for langt væk, tror jeg, at denne landspolitiske opdeling vil fortsætte. Det er sådan, vælgerne fordeler sig, og det laver de åbenbart ikke om på, selv om der er mange tegn på utilfredshed og manglende tillid og respekt. Det må vi alle tage til efterretning. Det kan ikke nytte noget, at vi politikere gemmer os bag drømmen om solide faste flertal og taler om faste valgperioder, højere spærregrænser og toparti-system, og hvad man ellers kan lade sig inspirere til ved at kigge rundt i verden.«

Dette er rene ord for pengene: Man kan ikke organisere sig ud af de problemer, der opstår på grund af vælgerens sammensætning af Folketinget. Derfor bør man heller ikke prøve på at hindre nogen i at blive valgt til Folketinget, men i stedet overlade dette ansvar til befolkningen på valgdagen.

Socialistisk Folkeparti er derfor helt enig i disse betragtninger, som statsministeren er kommet med, og forstår derfor heller ikke, at regeringen har fremsat dette forslag til ændring af valgloven. At vi heller ikke mener, at der bør være en spærregrænse, skal så kun tilføjes for helhedens skyld, men vi vil ikke undlade at undre os over den manglende sammenhæng mellem det, statsministeren siger, og det, han gør. Statsministeren burde sammen med Socialistisk Folkeparti stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og kan ikke tiltræde det stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (CD):

Til § 1

1) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 12, *stk. 1*, udgår 2. og 3. *pkt.*, og i stedet indsættes:

»Med anmeldelsen skal enten følge erklæring fra et antal vælgere, der mindst svarer til $\frac{1}{175}$ af samtlige gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg, eller en erklæring fra et medlem af Folketinget, der selv anmelder sig som kandidat for det pågældende parti. Ved anmeldelse af et parti, der deltog i det sidst afholdte folketingsvalg uden at opnå repræsentation, men som dog opnåede et stemmetal svarende til mindst $\frac{1}{175}$ af samtlige gyldige stemmer, kræves ikke vælgererklæringer. Endvidere kræves ikke vælgererklæringer ved anmeldelse fra det tyske mindretals parti nu.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Forslagsstillerne finder, at den foreslåede procedure ved indhentelse af vælgererklæringer i praksis vil umuliggøre, at et nyt parti, der opstår ved brud i et bestående parti, kan nå at blive anmeldt, hvis folketingsvalg udskrives samtidig med bruddet.

Herved afskæres et sådant folketingsmedlem fra sin selvfølgeligelige ret til at få bruddet med det gamle parti bedømt af vælgerne.

Det er derfor nødvendigt at genindføre den tidligere eksisterende ret for folketingsmedlemmer til at anmelde et nyt parti. For at forebygge misbrug finder forslagsstillerne det påkrævet, at det pågældende folketingsmedlem selv opstiller som kandidat for det nye parti.

Endvidere ønsker forslagsstillerne, at nye partier, der ved et folketingsvalg har opnået stemmetal svarende til det gennemsnitlige stemmetal pr. mandat, fritages for at indsamle vælgererklæringer. Det er urimeligt at belaste partier, der har vist, at de har tilslutning svarende til et mandat i Folketinget, med besværet og udgifterne til indsamling af underskrifter.